

ADDENDUM

Mijn Klein Ervaringsdeskundig Universum

[Als je op dit linkje hebt gedrukt](#), kom je weer terug aan het begin van de site. Het linkje staat rechtsonder, in feite het einde van deze website.

Een klein grapje. Het is eigenlijk niets meer dan een metafoor waarmee ik wil zeggen: dit is mijn universumpje, mijn ervaringsdeskundig wereldbeeldje voor zover ik het kan overzien. Het is maar de blik van één persoon: van mij, met alle interpretaties en beperkingen die onvermijdelijk zijn. Het is mijn alfa en omega op een duimnagel. Het bewustzijn van een zandkorrel. Ergens gaat het ook over de onzinnigheid van het streven naar perfectie, of zoeken wat waarheid is. Ieder woord is een beperking, dus het beste is om maar te zwijgen. [Maar genoeg gereflecteerd!](#)

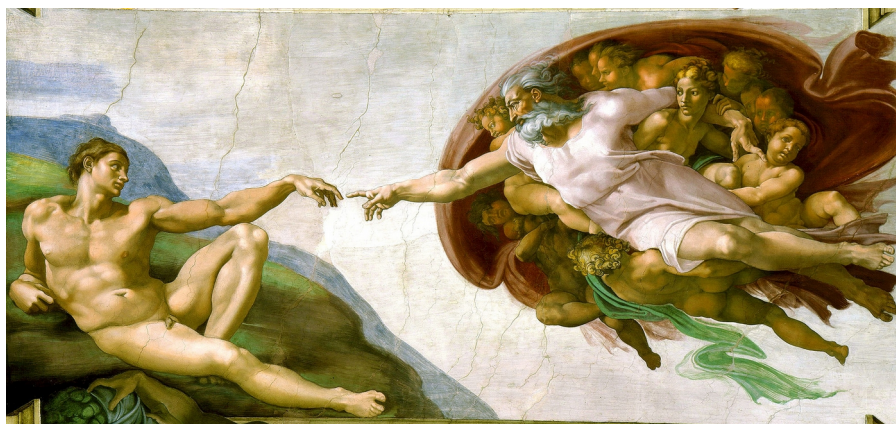
De elkaar tekenende handen staan voor mij min of meer symbool voor het feit dat wij, als mensen, *elkaar* tekenen; we bestaan in elkaars ogen en zo creëren we elkaar – zo bestaan we als het ware *dóór* elkaar. Door een ander weet je dat je niet alleen bent. Ik weet dat ik Friso ben doordat andere mensen mij zo noemen. We hebben elkaar dus nodig. **We hebben het nodig dat we letterlijk gezien worden.** Het gaat over de verbinding met alles, met anderen, met jezelf. Die verbinding kunnen voelen, is liefde.

Dat is ook waar de zwarte stip en dat witte vel over gaan op de homepage van deze website. Bekijk om je geheugen op te frissen nog even [dit filmpje](#); de zwarte stip staat voor onze dagelijkse beslommeringen, bekommelingen, muizenissen, ergernissen, pijntjes en gedoetjes; In *spiri-speak*: voor small mind. Het is het domein van *I, me, mine*.

Het is dus ook het domein van de transactionele analyse, waar openstaande rekeningen worden vereffend. Die zwarte stip kun je ook zien als je navel; klim uit je navel, klim uit die put, al dan niet gevuld met drank of middelen, kijk over de rand. Er is méér. Want je navel is óók een valkuil... Misschien zie je iemand die je de hand reikt. Iemand die wandelt op dat witte vel.¹

Het witte vlak gaat over dingen als de zegeningen in je leven, over het besef van verbondenheid, oneindigheid, overgave, liefde. Het is de plek van het ont-ikken, waar de stem van je je kleine, negatieve, kwetsbare egootje minder of amper hoorbaar is. Waar geen rekeningen worden vereffend maar schulden worden kwijt gescholden. Dat is het domein van onvoorwaardelijke liefde en vergiffenis. Daar gaat het, in *spiri-speak*, over *big mind*, over kosmisch bewustzijn, verbinding. Dat bewustzijn is waar het voor mij over gaat. Daar kan de ervaringsdeskundige een rol spelen; hij kent de put en de valkuilen.

Dat besef van verbondenheid en oneindigheid zie ik terug in die twee handen; ze doen me denken aan een lemniscaat, of aan een zandloper, wat een soortgelijk beeld is. Bij die handen moet ik óók denken aan dat fresco in de Sixtijnse Kapel, [De schepping van Adam](#), geschilderd door Michelangelo. Ergens had God een Adam nodig en Adam een God. Je bent niet alleen. Wij zijn niet alleen. Noem het Liefde.

¹ Soms is dat familie, soms het een vriend, of soms is het een hulpverlener of hoopverlener, zoals een ervaringsdeskundige.